લયેલી-મજનુ.

ઉર્ફે

પાક મ્હોબ્બત.

કતઆ.

લયેલી મજનુકા તમાશા દેખીએ અયે નાઝરીં,
અઝ રહે ઇન્સાફસે યે કામેલે તારીફ હયે;
ઉસ્કુ **જમનાદાસને** છપવા કીયા હયે મુસ્તહર,
અઝસરે નઓ જો કીયા **આરામને** તસ્નીફ હયે.

સબ દાઅવા માહફુઝ કીયા હયે.
મુંબઇ:—સ્વદેશપ્રકાશ પ્રેસમે છાપા હયે.
ઈ. સ. ૧૮૮૮.

કિમ્મત દો આને.

લયેલી મજનુ.

ઉર્ફે

પાક મ્હોબ્બત.

તખ્તએ નાટક.

લયેલી....................મજનુકી માશુક

મજનુ....................લયેલીકા આશક.

કાજી ....લયેલી ઔર મજનુકા [illegible]

આંદી ....કાજીકી.

ધનસીવા-લકડહારે- મકતબકે લડકે-વગએરા.

મુકામ.

મકતબે કાજી-લયેલીકા ઘર-ગહેરા જંગલ.

આ નાટક સને ૧૮૬૭ કે પચ્ચીસવેં કાવદેકે મુતાબીક દાખીલ રજીષ્ટર હુવા હયં, ઔર ઇસકે તમામ હુકુક મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસકી કુંમનીને અપને કબ્જેમે રખ્ખે હયે

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

મકતબખાના.

(કાજી હાતમે છડી લીયે પઢાતા હયે, સબ લડકે આસપાસ બયેઠે હયે, લયેલી ઉપર ઝરૂખેમે બયેઠ તમાશા દેખતી હયે.)

મરસીયા—અલેફસે તુ યાદ કર અલ્લાહકો આદમ—તર્જ.

કાજી—**અલફ** હયે અલ્લાહકા સુનો અયે બની આદમ;
બીસ્મીલ્લા પડો **બેસે** સબા મીલ યહાં બાહમ—અલફ.
કર **તેસે** તીલાવત બનો તુમ હાફીઝે કુરઆં;
સેસે રહો સાબીત કદમ ઇસ રાહમે હરદમ—અલફ.
ઔર **જીમસે** જાનો કે જહાં ફાની હયે અયે જાન;
ઔર **હયેસે** ન હો હીર્સકે પાબન્દ અયે હમદમ—અલફ.
ઔર **ખયેસે** કીયા ખુલ્ક ખુદા હમકો જહાંમે;
ઔર **દાલસે** હે અકલ કીયા રોઝસે માહરમ—અલફ.
ઔર **ઝાલસે** ઝાકેર હો રહો ઝીક્ર ખુદામે;
ઔર **રેસે** રીયા છોડ રીયાઝત કરો હરદમ—અલફ.
હો ઝેરે ઝોહદ **સીનસે** સાજીદ હો બુદા સર;
ઔર **શીનસે** શાકેર હો રહો **સ્વાદસે** સાબર—અલફ.
ઔર **ઝવાદસે** ઝાયા ન હો અયે **તોયકે** તાલેબ;
હયે **ઝોયસે** ઝાહેર તુ યહાં દીલકે મતાલેબ—અલફ.
હયે **અયેન** અયાં ઝાત ન હો **ગયેનસે** ગાફીલ;
હયે **ફેસે** ફના **કાફ** કેનાઅત કરો હાસીલ—અલફ.

હયે **કાફસે** કુન **લામસે** લાઝીમ હયે અયે નાઝર;
ઔર **મીમ** હયે માહમુદકી તુ **નુન** નઝર કર—અલફ.
હયે **વાવ** વહી હેસે કરે તુજકુ હીદાયત;
કર **લામ અલફ હમઝાસે** હાસીલ તુ વેલાયત—અલફ.
યે હર્ફ અઠાવીસ પડાયા તુમે **આરામ**;
ઔર યેસે રખો યાદ પડો બાદવસ્સલામ—અલફ.

(સબ લડકે ખડે હોકે પડના.)

કાહારવા—મેરે કાજી સાહેબ મેરે કાજી સાહેબ—તર્જ.

સબ લડકે—સુનો કાજી સાહેબ સુનો કાજી સાહેબ;
કલકા સબક આજ ભુલ ગયા—સુનો.

(યેક લડકેકો પકડકે કહેના.)

કાજી—કલ તો તેરા સબક યાદ થા ભુલા આજ શયેતાન;
આંખ મુચાની ખેલ રહાથા રાતકુ ક્યા નાદાન—સુનો.
૧-લડકા—ખેલ રહાથા જુગાર સાહેબ યેતા સારી રાત;
૨-લડકા—શબકુ સબક મંએ પડ રહાથા જુઠા હયે યે બદઝાત—સુનો.
કાજી—જુઠા હોને આયા નહી કુચ ઇલ્મ કીયા હાસીલ;
૧-લડકા—દાડી મેરી સુફેદ હો ગઈ મરનેકે હું કાબીલ—સુનો.
કાજી—લટકાકે ઇસ મુઝીકો ઔર ઉપરસે દો કોડા;
૧-લડકા—હાત પંહોચતા નહી હયે સાહેબ મંએ છોટા હું થોડા—સુ.

(દુસરેકો પકડકે કહેના.)

કાજી—તુબી સબક કયું આહમક ભુલા સેઝા મંએ દુંગા તુજકો;
૧-લડકા—મઝાહ પાએગા ચુગલી ખાકે માર ખીલાયા મુજકો—સુનો.

૨-લડકા—ભુલા સબક ઇસ વાસ્તે મેરા મર ગયાથા કલ બાપ;
૩-લડકા—જુઠા હયે યે બાપ તો ઇસકા અભી મીલાથા જનાબ-સુનો.
કાજી—કાન પકડ ઉઠ બયેઠ કીયા કર યેકસો એકીસ બાર ;
૨-લડકા—મર ગયા મર ગયા કાજી સાહેબ છોડ દો હું લાચાર-સુનો

(તીસરેકો પકડકે કહેના..)

કાજી—દો દીનસે કયું આયા ન પડને મકતબમે નાકામ ;
૩-લડકા—અમા સાહેબ બઝારમે ભેજે થે અયે આલી મુકામ-સુનો.
૧-લડકા—ઇસકી માદર મરકર સાહેબ ગુઝર ગયે દસ સાલ :
કાજી—યેક પાઉંસે નચાકે ઇસકો બજાઉંગા મંએ તાલ—સુનો.

(લડકેકો નચાના સબકા હંસના.)

કાજી—અયે શયેતાનો ઉઠકે ખડે હો હસતે હસતે સારે :
સબ—ખતા બખ્શ દો કાજીસાહેબ હમ ભુકે હંએ બીચારે—સુનો.

(સબકો માર કર ખડે રખ્ખા હયે, ઔર ઉઠ બયેઠ કરવાતા હયે. મજનુ દાખીલ હોતા હયે, લયેલી ઝરોખેમેસે ઝકતી હયે, મજનુ સલામ કરતા હયે.)

મરસીયા.

આયા હું યહાં ઇલ્મકે પડનેકો અયે ઉસ્તાદ—તર્જ.

મજનુ—તાલેબ હું મંએ ઉસ ઇલ્મકા બતલાઇએ ઉસ્તાદ :
કુચ ઝાહેરો બાતીનકા તુમે ઇલ્મ હો ગર યાદ.
કાજી—આયા હયે તુ કીસ મુલ્કસે બતલાદે અયે ઝીશાન ;
તુ કઔન હયે ક્યા નામ તેરા અયે મેરે મહેમાન.
મજનુ—આયા અરબસ્તાનસે શરીફાંસે હું દાના ;
ઔર નામ મેરા કયેસ હયે મશહુરે ઝમાના.

કાજી—ઉસ્તાદ હું ઇરશ્કાંકા તુજેહ ઇલ્મ પડાઊં;
ઔર વહ દોહા વલચેલકી મંએ શરહ સુનાઊં,

(મજનુકા બયેઠના, સબકા જાના, લયેલી મજનુપર
આશક હો ગાના.)

ખમાચ—ઠુમરી.

ભોલી હો યેતો સુરત પીઆરી—તર્જ.

લયેલી—ભા ગઇ મનકો સુરત તેહારી;
ભોલી મુરત તેહારી ભોલી મુરત તેહારી—ભા ગઇ.
દેખત સુધ બુધ ગઇ બીસરાઇ;
ચીતવનકી .મારી કટારીરે—ભોલી મુરત.
છીન લી કયેસને લયેલીકે મનકો;
દેદી હમે બેકરારીરે- ભોલી મુરત.
લુટ લીયા મનકા આરામ સગરા;
શર્મો હયાબી સીધારીરે—ભોલી મુરત.

(મજનુ આવાઝે લયેલી સુનકે ઉપર નઝર કરના
યક બયેક લયેલી નઝર આના, આશક હોકે ગાના.)

જીલા—ઝીંઝોટી.

કયેસીરે ઝલક બનલાઇ— તર્જ.

મજનુ—કયેસી ઝલક મોહે નજર આઇ;
મોરે નજરોમે પીઆરી સમાઇ—કયેસી.
નાઝસે કયેગી બયેઠી સુગરવા;
બાવલા મોહનીસે બનાઇ—મોરે નજરોંમે.

યે સૂરજ માહ ,જ યા ચંદર મુગટ હયે ;
દેતા મુખડા હયે કયા ચમકાઇ—મોરે નજરોંમે.
લૂટ લીગો મનકો યેક નજરસે ;
મોપે છુટે હયે હમરે હવાઇ—મોરે નજરોંમે.

(લયેલીકા છુપ જાના.)

છુપ ગઇ ફીર કાં જા મોરી પીઆરી ;
કેયસકો આજ મજનુ બનાઇ—મોરે નજરોંમે.

(આના કાજીકા.)

કાલીંગડા—ઠુમરી.

ચલ સંગ હમારે તુ અયે મજનુરે—તર્જ.
કાજી—સુનો બાત હમારી તુ અયે મજનુ—સુનો.
તુ અયે મજનુ તુ અયે મજનુ-સુનો
ઘર યે મેરા તેરા મકાં હયે ;
કર શુક્ર ગુઝારી તુ અયે મજનુ—સુનો.

(જાના કાજી ઓર મજનુકા)

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

મકાને કાજી.

(આના લયેલી ફુરાકે મજનુમે ગાતે હુવે.)

કલ્યાન—ગજલ.

અજબ સનમકી અદાયે દેખી હુવા હયે તબસે ફીગારસીના-તર્જ
લયેલી—તેરે અદાંઓંકી તેગ ઝાલીમ કરે હયે મેરા ફીગાર સીના ;
જબીંને ખુરશીદસે બઢ્ઢકર હો કમરકા હયે દાગદાર સીના—તેરે

વો ગુલસી રંગતથી દીલરૂબાકી થી જીસ્મે કુદરત અયાં ખુદાકી;
સબાને બન્દે કબાકો વાકી ફડકતા હયે બાર બાર સીના.—તેરે
વો મુસ્કુરાકે કરે ઇશારા દીખાકે આંખે હયે મુજકો મારા;
સનમકે તીરે મીઝા કઝારા બના દીયા તોહ ચાર સીના.—તેરે
દીખાકે ચહેરેકો હાયે કાતીલ કીયા દીલોજાંસે મુજકો માઈલ;
ન જબતલક હુંગી તુજસે વાસીલ રહેગા હો લાલ ઝાર સીના.—તેરે
મંએ રૂએ રોશનપે તેરે મજનુ નીસાર પરવાનાસા હું મહઝું:
લીયા હયે આરામ મેરા ગરદું નીકાલતા હયે બુખાર સીના.–તેરે

(દાખીલ હોના મજનુકા આર દોઝાનુ હો લયેલીકે
દામન પકડના.)

લાવની.

મીલી આજ અકેલી તુ લયેલી—તર્જ.

મજનુ—નામ લેતી હયે કયું મેરા લયેલા;
આતીશે ઇશ્ક હયે તનમે ફેલી—અયે લયેલી.
ચહેરા હયે તેરા શમ્સો કમરસા,
વસ્લકો અયે બુતે તરસા ન તરસા;
મજનુકો અબ્ને સમજ દીલબરસા,
વરના ઝહરકા પીકે પાંહુન સહેલી—અયે લયેલી અયે લયેલી..

(લયેલીકા આહીસ્તાસે મજનુકા હાત અપની દામનસે છુડાના.)

લાવની—કઠણ હયે બાત હોના એક સંગી—તર્જ.

લયેલી—બાહુત હયે મુસ્કીલ હોના દો એક રંગ;
શુરકીકો હયે નંગ—બાહુત હયે મુસ્કીલ.
હાત ન હમરે તનકો લગાઓ જાઓ કીસીપર બલ જાઓ;

માતા પીતા કંહી દેખ ન લેવેં પરે હો કુચ શરમાવો;
કે સબ ઇઝ્ઝત જાનેકે હયે યે ઢંગ—શુરફાકો હયે નંગ.
વસ્લકે બાતેં કરો ન હમસે ક્યું જલતીકુ જલાતે હો,
આપ હો મજનુ મુજકો દીવાની જાન ન તુમ ફુસ્લાવો;
નગરના જીનેસે હો જાઊં તંગ—શુરફાકો હયે નંગ.

ગજલ.

મજનુ હયે લયેલી યે તુજપર દીવાના—તર્જ.

મજનુ— ક્યેસ હુવા તેરા મજનુ અયે જાના;
વસ્લકી મયેકા પીલા પએ માના—ક્યેસ.
ન જીનેની શાદી ન મરનેકા ગમ હયે;
ખુશ આતા હયે આબાદીસે વીરાના—ક્યેસ.
તેરે ઇશ્કસે હયે મેરી ઝીન્દગાની;
બજા આતીશે ઇશ્કસે જલકી જાના—ક્યેસ.
તસદ્દુખ કરૂં જાન કદમોંપે તેરે;
યગાના હું ગર લયેલી સમજી બેગાના—ક્યેસ.
મંએ પેશે ખુદા તેરા પકડુંગા દામન;
કીયામતમે ફીર ક્યા કરેગી બહાના—ક્યેસ.
મંએ સર તેરે કદમોપે રખ્તા હું લયેલી;
હો વાસીલ સમજ લેકે અપના દીવાના—ક્યેસ.
મંએ હું જીસ્મ તેરા તુ હયે જાન મેરી;
ન હો જાં તો ફીર જીસ્મકા ક્યા ઠીકાના—ક્યેસ.
કહો કામ **આરામસે** મુજકો ક્યા હયે;
મેરા દીલ બના તીરે ગમકા નશાના—ક્યેસ.

ભયેરવી—હોરી.

રાજા સુન મોહુંકો હયે પ્રીત તેહારી—તર્જ.

લયેલી—પીઆ સુન તોહેપે બલ બલ જાઊં;
બાત કહે શરમાઊં—પીઆ.
પ્રેમકી તુમરે અગન હગે ભડકી સાજન મેં એ જલ જા
મોરા સજનવા લેલો બચનવા તુમસે અગર ફીર જાઊં:
પચતાઊં બીસ ખાઊં—પીઆ સુન.

દાદરા—ગરવા લગા લજી મોહન મોરી પીઆરી હો-તર્જ.

મજનુ—ગરવા લગા લજીં મોહન મતવારીરે;
મોહન મત વારીરે મોહન મત વારીરે—ગરવા.
હમરી તુમરી લાગી લગનવા;
મીઠી કરો બતીયાં પીઆરીરે—ગરવા.

ગજલ—અદાએં તેરી યે જાદુભરી હયેરે—તર્જ.

લયેલી—તેરી ચીતવનમે કયા જાદુગરી હયેરે:
તરહદુખ જીસપે સહેરે સામેરા હયેરે—તેરી.
અજબ મજનુ તેરી જાદુગરી હયેરે;
સરાપામે સરાસર દીલબરી હયેરે—તેરી,
જીગરકો ચીર કર દીલમે બીઠાઊં;
એેસી હસરત મેરે દીલમે ભરી હયેરે—તેરી
(કાજીકી બાંદીકા આના દુરસે દોનોકો દેખ ચલ જાના.)
હસીં હું મેં એ વશે લોંડી હુ તેરી;
હુજેહ સબ માહ રૂખોંકી સરવરી હયેરે—તેરી.

બજુઝ તેરે નહી **આરામ** દીલકો;
વીસાલે યારમે અબ બહેતરી હયેઃ—લૈરી
(જાના દોનો આશકો બાઅશુકકા)

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા

દીવાનખાના.

(દાખીલ હોના કાજી ઔર ઉસ્કી બાંદીકા.)

ગજલ—સોરઠ.

પહેલુમે જહેરી નાગકો હયે જાનકે પાલા—તર્જ.

બાંદી—પહેલુમે અબસ ઝુદ્દઇ મહેમાનકો પાલા;
ઇન્સાનોમે લા બચ્ચએ હયેવાનકો પાલા—પહેલુમે.
મજનુને ફોડા શીશએ નામુસ આપકા;
મોમીન સમજકે દુશ્મને ઇમાનકો પાલા.—પહેલુમે.
ફી દાગે મહોબ્બતમે હયે લયેલીકો ગીરફતાર;
મખ્દુમ સમજ ખાદીમે શયેતાનકો પાલા.—પહેલુમે.
બગેરેથે દોનો યેક જા દેખ આઇ હું અભી;
યે નફઆ હુવા બાનીએ નુકસાનકો પાલા.—પહેલુમે.
કુચ કીજીએ તદબીર નહી મીરલે ઝલેખાં;
બાઝારસે લા યુસુફે કનઆનકો પાલા.—પહેલુમે.

હોરી—જોગીઆ.

માનુ માનુ નાહી કબુ માનુ—તર્જ.

કાજી—કહા તેરા ન માનુ ન માનુ ;
ઝુઠી બાતકો સાંચ ન જાનુ—કહા.
ખોટી બાત બના ચુગલી ખાઇ, બેહયા શર્મ ન આઇ;
મજનુ નહી હયે કએસ સીઆના લયેલીકુભી પીછાનુ-કહા.

પદ—ઝીંઝોટી.

બાત કાહે હમરી તુ માનત નાહી—તર્જ.

બાંદી—કહા સાંચ હમરા તુ જાનત નાહી ;
નાહી બહોતાન નાહી બહોતાન યે મંએને લગાઇ—કહા.
ચલકે મેરે સંગ આંખોસે અપને દોનોકી દેખો ખુરાઇ ;
યેકજાપે દોનોકો મંગે ના દીખાઇ તો જાનો મેરી મઓત આઇ-કહા

(જાના દોનોકા.)

બાબ પહેલા—પરદા ચોથા.

બાગકા દાલાન.

(લયેલી મજનુ બાહમ બયેઠકે ગાના.)

ભયેરવી—ગજલ.

શાનપે મુજકો તેરી યાર તુ બલ જાને દે—તર્જ.

લયેલી—શમઅરૂપે તેરે મજનુ મુજેહ જલ જાને દે ;
દીલે પરવાનાકો હસરત હયે નીકલ જાને દે-શમઅરૂપે.
દીલ હયે સોઆં મેરે સીનેસે લીપટના મજનુ ,
બર્ફ્સા આતીશે ફુરકતકો પીગલ જાને દે-શમઅરૂપે.
બયેઠી પહેલુમે હું બોસેકા ન કર કસ્દ અભી ;
સબ્ર કર સબ્ર જરા મુજકો સંભલ જાનેદે-શમઅરૂપે.

નઓશકર બાદએ અંગુરકે એક દો સાગર ;
બાદા ખ્વારીસે તબીઅતતો બહલ જાનેદે—શમઅરૂપે.
મસ્તો સર શાર હો **આરામ** કરેંગે બાહમ ;
સાઅતે બદ હએ નુમાંયાં ઉસે ટલ જાને દે—શમઅરૂપે.

ઠુમરી—રએન બીતીરે—તર્જ.

મજનુ— રએન સારીરે—ચએનો ખુશીમે કટી અયે પીઆરી—રએન
પ્રેમકી દારૂકી મતવારી સુર્ખ હયે નએન તેહારીરે—ચએનો

ઠુમરી— જીઆ જલ જાએ તોરે બીન સજના—તર્જ.

લયેલી—ચએન ન પાવે તોરે બીન જીયરા કા જાદુ મોહે કીનીરે—ચ
સએનન મારી નએન તેહારી મન મોરા લી બલજોરી ;
રતીયાં કટે બીન સાજન કયેસે મદવા પ્રેમકી પીનીરી—ચએ.

(શરાબ પીતે હએ, ઇતનેમે આહીસ્તાસે સામનેકા દરવાજા ખુલતા હએ, ઔર કાજી હાતમે ફાનુસ લીએ દાખીલ હોતા હએ, ઇસકે સાથ બાંદીભી હએ, મજનુ ઔર લયેલીકો બહમ બયેઠે હુવે દેખ ચોંકતા હયે, ઔર ગુસ્સેમે આ સરપર હાત મારતા હએ. વહીંવ્હે ફાનુસ હાતમેસે ગીર પડતા હએ, લયેલી ઔર મજનુ ચોંક કર દેખતે હએ, કાજી હાત ઉઠા ઊંગલીસે દીખાતા હએ, બાંદી ખુશ હો ખડી રહેતી હએ ઔર પડદા ગીરતા હએ)

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

કાજીકા ઘર.

(કાજી ઔર બાંદીકા દાખીલ હોના.)

કુમરી—સાચ કહા તુને મોહેકો એરી— તર્જ.

કાફી—કહેના તોરા સાંચ ભયોરી;
દીખા દઈ હમકો ચલકે;
મજનુ બેગાનોસે મોરી લયેલી;
બયેઠી રહીથી ગલે મીલકે—કહેનાં.
નામ ડુબાઇ ઇજ્જત ખોઈ;
માતા પીતાકી આલમમે ;
છાંડુ દેસ ઘરમા મજનુકો ;
આને ન દુંગા મંએ બલકે—કહેના.
ચએન ગયો બદ નામ ભયો ;
રૂસવાઇ ભઇ **આરામ** ગયો ;
કાહે કરૂં લયેલીકે કારન ;
ખાક ભયો તન મન જલકે—કહેના
(આના લયેલીકા.)

ઝીંઝોટી—ગજલ.

જાના હયે હમકો લયેલી હો તૈયાર તુ શીતાબ—તર્જ.

કાફી—અઝમે સફર હયે લયેલી તુ તૈયાર હો શીતાબ;
યા ઝીન્દગીસે અપને તુ બીમાર હો શીતાબ—અઝમે.
જાતે હંએ ઔર શહેરકો હમ છોડ એ વતન ;
ગફલતકે ખ્વાબસે અરી બેદાર હો શીતાબ—અઝમે.
બારે દીગર તુ મજનુસે હોના ન હમ કલામ ;
કહે દેના સાફ ગર તુજેહ ઇન્કાર હો શીતાબ—અઝમે.
એ કાલી શકલ મજનુકો તેરી ન ફીર દીખા ;

મા બાપકે ન દરપએ આઝાર હો શીતાબ—અઝમે.
આરામ છોડ તેરે લીએ બે વતન હુવે ;
નાદાની અપની છોડકે હુશીઆર હો શીતાબ—અઝમે.
(જાના કાજી ઔર બાંદીકા.)

ઠુમરી—આંસુવા ભરે મોરે નએન—તર્જ.

લયેલી—આસુવા બહેુ દીનો રએન રો રો ખાલી કીની નએન–આં

દોહા.

અપને પીઆકો છાંડકે જાવત હું પરદેસ;
ઉતાર સબ સીન્ગારકો લું જોગનકા ભેસ—આંસુવા.
બીરહ આગ તનમે લગી તાકો કઔન બુજાએ;
સુખ સમન્દર સબ ગયો પાની કહાંસે લાએ—આંસુવા.
બીસ્તર ભાવત હએ નહી લોકા દીની આગ ;
પીઆ મીલેંગે આએકે જાગેંગે જબ ભાગ—આંસુવા.
નઓક પલકકી હએ બડી તીરકી ભાલ સમાન ;
છેદકે કામા માસકો છેદન લાગી જાન—આંસુવા.
પીતસે જીસ્ને રીતકી ખો બએઠા **આરામ** ;
અએ પીઆરે આગે તેરે લું કીસ કીસકો નામ—આંસુવા.

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

રાસ્તા.

(દાખેલા હોના કાજી ઔર મજનુકા.)

ભયેરવી—ઠુમરી.

ચલે ચલે મજનુ હમ પરદેસવા—તર્જ.

કાજી—સુન અએ મજનુ ઝરા દીલસે મેરા કહા;
હમ સભી જાતે હંએ પરદેસવા—સુન
નેરેકી કારન છોડે સહેરકો;
બદ નામ હમકો હએ તુને કીયા—હમ સભી.
હોરી—જએસી આજ્ઞા તુમારી—તર્જ.
મજનુ—કરૂં જાનો દીલસે તુમારી;
ખીદમતો તાબેદારી—ટરૂં.
લયેલીકા જબસે મંએ મજનુ બના હું;
ગઇ અકલો હોશ હમારી;
બખ્શો ખતાકો મેરી ખુદારા,
લયેલીને એ મઓત મારી—કરૂં જાનો દીલસે
(જાના દોનોકા.)

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

લયેલીકા ખીમા.

(લયેલીકા આહો અફસોસ કરતે બયેઠી હુઇ દીખાઇ દેના.)

ગઝલ.

ખ્યાલકી હાલ અબ દીલકા જો બહેતર હો તો કયું કર હો—તર્જ.
લયેલી—ખુદાયા દેખીએ અબ વસ્લ દીલબર હો તો કયું કર હો
મુજેહ દીદાર મજનુકા મોઅસ્સર હો તો કયું કર હો-ખુ
સીઆહી હીજરકી છાઇ હએ મેરે ખાનએ દીલમે;
નહી ખુરશીદ રૂ મીલતા મુનવ્વર હો તો કયું કર હો—ખુ.
નહી મીલતા મેરા મજનુ મંએ અએસી પસ્તતાલ્યા હું;
સીતારા બખ્તકા રોશન ફલકપર હો તો કયું કર હો-ખુદા.

રહી યું એકલી દીલમે નીકલ જાઊંગી જંગલમે ;
દીલે બેચએનકો **આરામ** દમભર હોતો કયું કર હો-ખુદા
(દાખીલ હોના મજનુકા લીબાસે ફકીરીમે.)

પદ—જંગીઆ.

લયેલી લયેલી પુકારૂં મંએ બનમે—તર્જ.

મજનુ—નામે લયેલા હએ મેરે દહનમે :
જા પુકારૂંગા જંગલો બનમે—નામે.
અયે ફલક તુને યે દીન દીખાયા,
જાનકુ મેરી મુજસે છુડાયા ;
હાલા હએ મુજકો રન્જો મોહનમે-જા પુકારૂંગા.
ગર ન મુજકો મીલે મેરી જાની,
હએ જહાંમે અબસ ઝીન્દગાની;
નહી **આરામે** જાં મેરે તનમે-જા પુકારૂંગા,
(લયેલી દોડકે લીપટ જાના મજનુસે.)

હેસ—ગજલ.

તેરે ફરકને બુતે દીલરૂબા મુજે ઇસ જહાંસે ઉઠા દીયા-તર્જ
લયેલી—
મેરા હોકે મજનુ અએ કએસ તુ મુજેભી દીવાની બના દીયા;
તુને શમો આરસે હાત ઉઠા મુજેભી જહાંસે ઉઠા દીયા-મેરા.
તેરે દર્દે હીજરને અએ સનમ બયાં કયા કરૂં જો કીયે સીતમ;
શબો રોઝ બરસાકે ચશ્મ ચમ મુજેહ મીસ્લે કાહ બહા દીયા-મેરા.
ન તો નારે હીજરકી તાબ હએ યે જીગરતો જલકે કબાબ હએ,
ક્યા કહું જો દીલપે અઝાબ હએ કે બસાને શમ્આ જલા દીયા-મેરા.

તેરે બીન હયે જીનેમે કયા મઝા નહી મઓત આતી હએ ક્યા હુવા;
યા કઝાને કર ગઇ હએ કઝા યાદ કરકે મુજકુ ભુલા દીયા-મેરા.
મંએ તડપ તડપ કેહી જાને જાં તેરે શઓકે દીદમે દેતી જનં;
ખુદા લોકે મુજપે હયે મહેરબાં તુજેહ લાકે મુજસે મીલા દીયા-મેરા
(ગળગળગીર હોના દોનો આશકો માઅશુકકા.)

લાવની—દેખી તેરી વફાદારી—તર્જ.

દોનો—તેરી સહી હએ દીલદારી,
લયેલી—મેરે મજનુ
મજનુ—મેરી પીઆરી—તેરી સહી હએ દીલદારી,
લયેલી—સમજીથી મંએ ફીર ન મીલોગે અએ મેરે દીલદાર,
મજનુ—મુજેહ યાદ હએ કૈલો કરાર,
લયેલી—મંએ તુજપર યાર—બદીલ હું નીસાર.
મજનુ—તુ હયે મુખ્તાર—તેરી સહી હએ દીલદારી.
લયેલી—મંએ હું બોસે તુમારે મજનુ તુમભી લો મેરે યાર.
મજનુ—મંએ બદીલ હું તાબેદાર,
લયેલી—ન કર ઇન્કાર—મીલા રૂખ્સાર,
મજનુ—હું મંએ તૈયાર—તેરી સહી હએ દીલદારી.
લયેલી—દીલકો હુવા આરામ અએ મજનુ ગમસેથી મંએ બીમાર.
મજનુ—તુ હએ મેરી ગમખ્વાર,
લયેલી—મંએ ખીદમતગાર— તુ હએ સરદાર,
મજનુ—નહી તકરાર—તેરી સહી હએ દીલદારી.

લાવની—મસ્ત મજનુ અએ મેરે પીઆરે—તર્જ.

લયેલી—અએ મેરે મજનુ માહપારે આહકે કયું કરતા નારે;

ખુદા અબ મુજસે હો જાના, હુએ દુશ્મન અપના બેગાના.
અગર વાલેદકા હુવા આના, શર્મસે હોગા મર જાના.

દોહા.

જાઓ ખુદારા યહાંસે જલદી અયે મેરે ગમખ્વાર,
છોડ શહેરકો જાઓ ન બાહેર મીલુંગી આ દીલદાર;
ખુદાકી કસમ હુએ અએ પીઆરે—આહકે કયું કરતાનારે

—— (જાના દોનુકાં)

બાબ દુસરા---પરદા ચોથા.

જંગલ

(આના લકડહારોંકા કુલહાડીયાં લીયે હુવે)

ઇંગ્રેજી રાહ

રખ બારે સર ઉપર લટકનસે ઘર કદમ—તર્જ.

સબ—લે સરપે લકડીયાં આહીસ્તા રખ કદમ;
હસ્તે હસ્તે ગાતે ગાતે ચલે હંયે બહમ—લે સરપે.
જંગલ હયે અપના ઘર નહી શેરકા હયે ગમ;
બંદુકો બાલે હંયે શજરકે દાલે એક કલમ—લે સરપે.
રૂસ્તમસે ઝબર દસ્તકો પામાલ કર દે હમ;
ફીર કયા દરીન્દે ગઓલે બીયાબાં હયે કમસે કમ—લે.
સાબીત દરખ્તકો નહી હમ છોડે એક દમ;
જીસપર ઉઠે કુલાહાડીયાં બસ હો ગયા કલમ—લે.
યારો કદમ ઉઠાહંયો સબ જલ્દ દમ બદમ;
ચલો લકડીયાં પે બેચકે લે જાંયે કુચ દીરમ—લે.

(જાના સબકા)

બાબ દુસરા—પરદા પાંચવા.

લયેલીકા ખીમા.

(બેકરારી કરતે હુવે લયેલીકા આના)

ગજલ—મેરે યારકો વ્હો દે સબા તુ બતા—તર્જ.

લયેલી—મેરે રશ્કે ગુલકો બતા આયે સબા,
તુજેહ હયે મેરે પ્યારે ગમકી કસમ;
એ હયે બુલબુલે દીલકી હરદમ સદા,
હયે તુજકો મેરે ચશ્મે નમકી કસમ—મેરે.
ગીઆલો બીયાબાંમે કી જુસ્તજુ,
ફીરી શહેરમે જાકે મંએ કુબકુ;
બુતનમે નહી પાઇ ઝુલ્ફોંકી બુ,
તુમેહ ઉસ્કે કાકુલકે ખમકી કસમ—મેરે.
ખુદા જાને કીસ જા હયે મેરા સનમ,
સભી બુતકદે જાકે દેખી બહમ;
છુપા જાકે દીલબર મેરા દર હરમ,
બતાદે તુજેહ ઉસ સનમકી કસમ—મેરે.
નહી કામ હએ મુજકો આરામસે,
ન જબતક મીલુ વો દીલારામસે;
નહી વાસ્તા મુજકો ઇસ્લામસે,
મુજેહ ઇશ્કે કાફરકે દમકી કસમ—મેરે.

(દાખેલ હોના કાજીકા.)

કુમરી—બ્યાકુલ ભઇ કાહે કામનીઆ—તર્જ.

કાજી—બ્યાકુલ કા ભયો મોરી સાવરીયાં;
કા નયેન બહાવત બાવરીયાં—બ્યાકુલ.

આહ ભરત હુએ સાંસ ચડત હુએ;
તન કાંપ રહા તોરા બાલરીયાં—બ્યાકુલ.

ઝીંઝોટી—ગઝલ.

સરકો પટક રોયા ન કરે હમ તો ક્યા કરે—તર્જ.

લયેલી—એયાર હમ જહાનમે કબતક જીયા કરે;
પાનીકે બદલે ખુન જીગરકા પીયા કરે—એ યાર
અફસોસ ક્યાં કરૂં મેરા મજનુ કીધર ગયા;
જબ તક હુએ જાન હીજરકે સદમે સહા કરે—એ યાર.
સબ્રો કરાર મેરા વો હમરાહ લે ગયા;
યે બેકરારી હશ્ર ન કયું કર બપા કરે—એ યાર.
લે તારે અશ્ક સોઝને મીઝગાંસે ચાકે દીલ;
ના મર્ગ અપને હાતોંસે રો રો સીયા કરે—એ યાર.
આતીશ ભડક રહી હુએ મેરે તનમે હરકજા;
આરામો ચયેનકે એવઝ ઉસમે જલા કરે—એ યાર.

પદ—હમારે વતનકો ચલે જાયેં હમ—તર્જ.

કાજી—મંએ કહેતા હું ખાકે ખુદાકી કસમ,
ન લયેલી તુ કર અપને મજનુકા ગમ;
ચલો શહેરકો અપને ફીર જાયેં હમ,
મીલેગા વતનમે વો તેરા સનમ;
મીલા દુંગા દોનોકા એક જાન બદમ,
ન હરગીઝ ગુઝારંગા તુમપર સીતમ.
(જાના દોનોકા,)

બાબ દુસરા—પરદા છઠ્ઠા.

જંગલ.

(દરખ્તોંકે બીચ મજનુ ખડા રહેના આના બાદે લયેલીમે)

બેહાગ–મજલ.

અબતો ખુદા તુ લયેલીકી સુરત બતા મુજેહ—તર્જ

મજનુ—પહેલે ખુદાયા સુરતે લયેલા દેખા મુજેહ;
દારે ફનાસે બાદહુ દેના ઉઠા મુજેહ—પહેલે.
બાદે ફના તડપતા રહુંગા મઝારમે;
હમરાહે મર્ગ દીદકા શરબત પીલા મુજેહ—પહેલે.
દમ મેરે જીસ્મે ઝારસે જાના મહાલ હયે;
જબતક ન પાયે લયેલાકી આયે સદા મુજેહ—પહેલે.
આરામ હોગા નઝઆકી હાઝાસે છુટ જાઉં;
યેક બાર મેરે રાહતે જાંસે મીલા મુજેહ—પહેલે

(દાખેલ હોના લકડહારોંકા)

પદ—ઉઠાઓજી કુલહાડે જરબ લગાઓ હો—તર્જ.

સબ—લે હાતમે કુલાહડીયાં જંગલમે આયે હો;
યેક ઝર્બસે હઝારો શજરકો ગીराએહો—લે.
જંગલમે ઊંચે ઊંચે શજર જીતને પાઓ હો;
બસ ઉન્કો કાટ કાટકે તુકડે બનાઓ હો—લે.

(એક લકડહારાકા અપની કુલહાડીકી જરબ મજનુ પર જો
બેલ ચઢી હયે ઉસપર લગાના, અંદરસે ખુનકા
ફુંવારા છુટના, સબકા ગભરાના)

કાહારવા—દેખો દેખો યેહ તમાશા હમે દેખો નયાજી—તર્જ.

સબ— દેખો દેખો કુલહાડીકો ખુન લગાજી;
    અયસા તમાશા નહી હમને દેખાજી—દેખો.
પહેલા—ઝાડમે હયે બેશક બલા કોઇ ખડી,
દુસરા—અબ દોડો યહાંસે ભાઇ,
તીસરા—વો આઇ લો વો આઇ,
ચોથા—હાયે હાયે ઉસીને મેરા ગલા દબાયાજી—દેખો.
પહેલા—મારે દરકે તનમે મેરે આઇ થર થરી,
દુસરા—મેરી અમ્મા તુ બચા.
તીસરા—યા બાવા મંએ મરા,
ચોથા—આઓ મંએતો મર ગયા હું મેરે દાદાજી—દેખો.
પહેલા—દરતે ક્યું હો દીવાનો, જાકે દેખેં ચલો.
દુસરા—મંએ તો તોબાહ કરતા હું,
તીસરા—મંએ દર દરકે મરતા હું,
ચોથા—આફત દેખો સબકે જાનો પર યે લાયાજી—દેખો.
પહેલા—સાત મેરે તુમ આઓ સબ મત ગભરાઓ યારો,
દુસરા—તુમ આપ ખુદ દરતે હો,
તીસરા—હુજ્જત હમસે કરતે હો,
ચોથા—ચલો ચલો હયે સરપે હમારે ખુદાકા સાયાજી—દેખો.

(નઝદીક જાકે દેખકે ગાના)

લાવની—ગોરી ચલી સાસરા ફેરભી કબુ આના—તર્જ.

સબ—ઇન્સાન નઝર આતા હયે ખુબ પઓઝનો;
    ક્યું બલા સમજકે દરતે હો નાદાનો.

ગયા લહુ ખુશ્ક હો જીસ્મ સુક કર લકડા;
સરસે પાઊંતક ઇશ્ક પેચને જકડા.
જુન-ખીશ હયે લબોંકુ ઇશ્કે સુનો અયે પીઆરે;
ઔર ખાર બદનકે પાર હુવે હંએ સારે.
આ ગોરે બદનકે પર ખાક ચડી હયે સારી,
માલુમ હુવા ઇસે ઇશ્કકી હયે બીમારી;
હયે નામે લયેલી વીર્દ ઝબાપર જાનો,
ક્યું બલા સમજકે દરતે હો નાદાનો.
(અવાઝે ગએબ આનાં, સબ ખામુશ તો સુનના)

મરસીયા— ચેહતો મજનુહી હોગા દીવાના—તર્જ,

હયે એ લયેલીકા મજનુ દીવાના, જીસ્કુ તુમને કીયે હો નશાના;
હારા સમજાકે ખેશો બેગાના, હાયે મજનુ ન માના ન માના;
દુશ્મને જાં હુવા થા ઝમાના, કીયા આબાદ આ યે વીરાના:
શમ્અરૂ જોકે હયે ઇસ્કા જાના, જલતા હયે ઉસપે મીસ્લે પરવાના;
મએ વસ્લકા ભરકે પયેમાના, એ પીએતો બને મસ્તાના.

પરજ-કાલીંગડા—ઠુમરી.

આઇ હું સભાંમે છાંડકે ઘર—તર્જ.

સબ—ચલો ચલો અગે યારો લયેલીકે ઘર;
મજનુકી સુનાવે ઉસ્કો ખબર—ચલો.
સુનતેહી બસ **આરામ** હો દીલકો;
તડપતી હયે વો ખસ્તા જીગર--ચલો.

(જાના સબકા)

બાબ દુસરા—-પરદા સાતવાં.

દીવાનખાના.

(આના લયેલીકા પુરાકે યારમે ગાતે હુવે.)

ભયેરવી–ગજલ.

કહો ક્યા મેરે વો યારકો પએછાનતે હો—તર્જ.

લયેલી—દો બતા તુમ મેરે દીલદારકો પએછાનતે હો:
વો મેરે ઇસ્કકે બીમારકો પએછાનતે હો—દોબતા.
માહે કામીલસે હયે રૂખ ચહેરા હયે મીરસે ખુરશીદ;
વો મેરે મતલએ અન્વારકો પએછાનતે હો—દોબતા.
બાગે આલમમે તડપતી હું મીસાલે બુલબુલ:
બાગબાંનો ગુલે બેખારકો પએછાનતે હો—દો બતા.
ચશ્મે તરસે કીયા સર સબ્જ હયે જીસને સહારા;
વો મેરે ગએરતે ગુલઝારકો પએછાનતે હો—દો બતા.
લે ગયા સાતહી આરામ હમારા મજનુ;
ક્યા કહો વો મેરે ગમખ્વારકો પએછાનતે હો—દો બત

(આના લકડહારેકા ગાતે હુવે)

ઠુમરી—પાયો પાયો તોહારો યાર હો—તર્જ.

લકડહારે—પતા પાયા તેરે દીલદારકા;
રોતી કાહેકો અએ દીવાની—પતા.
ફરી જંગલમે હયે તેરા મજનુ;
ભુકા તેરે દીદારકા—રોતી.

ગજલ—સોરઠ.

હજાર શુક્ર કે હએ ખબર યારકી પંહોચી—તર્જ

લયેલી— ઇલાહી અબ ખબરે ગુલોઝાર આ પહોંચી;
ખીઝાં ગુઝર ગઇ ફસ્લે બહાર આ પહોંચી—ઇલાહી
હયે ફઝે મુજપે શુકે ખુદા બજા લાઉં;
કે વસ્લકી હયે શએ ઇન્તેઝાર આ પંહોચી—ઇલાહી
અઝાબે હીજર મેરે જીસ્મો જાંસે દુર હુવા;
હું શાદ રહમતે પરવરદીગાર આ પહોંચી—ઇલાહી
ગએ વો રન્જકે દીન અબ મીલેગા કુચ **આરામ**;
યકીં હયે સાઅતે બોસો કનાર આ પંહોચી—ઇલાહી
(જાના સબકા.)

બાબ દુસરા—પરદા આઠવાં

જંગલ.

(આના લયેલીકા લકડહારે ઔર કાજીકે સાથ, લકડહારે ઉઠા લાના મજનુકુ, સુલાના ઝાનોએ લયેલી પર, ગાના લયેલીકા)

ગીતી—બોલ તુ આંખે મજનુ—તર્જ.

લયેલી—દેખ તુ મજનુ પીઆરે, બયેઠી હયે પહેલુમે તેરી લયેલી;
ઉઠકે બુજાહદે તેરે ઇશ્કકી આતીશ તનમે હએ ફએલી.
કયા હુવી તેરી જવાની, જાની મીસ્લે ઝુલયખાં અચે યુસુફ સાની;
શકલ બદલ ગઇ તેરી, મેરે આશક મંએ ન પએછાની.
સાંસ ચડી હએ કએસી, હયે હયે બોલ મેરે પીઆરે;

ખોલકે આંખે દેખ, મુજેહ મેરે આંખોકે તારે.
બોલ સનમ લબ ખોલ, કે મેરી ધડકતી હુએ છાતી;
ચલી જવાની મેરી, જીતી હું મંએ મઓત નહી આતી.
દેખ અભી મરતી હું, ખુદારા આંખે મજનુ ખોલ;
ઝહેરકી પુડીયા મંગાકે, ખા લેતી હું મુજસે ઝરા હસ બોલ.

(મજનુ લયેલીકુ દેખકે ગાના)

કાલીંગડા—ગજલ.

ખુદાયા શુક્ર અયે પરવર મીલી લયેલી મેરી લયેલી—તર્જ

મજનુ—અહા હો શુક્ર હક કયુંકર—મીલી લયેલી મીલી લયેલી;
નહી ગમ દીલ મેરા મુઝતર—મીલી લયેલી મીલી લયેલી-અ
રહો દીલશાદ આલમમે ન હો નાલાં મેરે ગમમે;
મેરા મરજાના હયે બહેતર—મીલી લયેલી મીલી લયેલી—અ.
તસદ્દુખ તુજપે હો જાની અભી હો જાઉંગા ફાની;
તુજેહ તકલીફ દું કયુંકર—મીલી લયેલી મીલી લયેલી—અહા.
મેરે મરનેસે અયે હમદમ ન કરના તુ કભી માતમ;
તેરે આગેહી જાઊં મર—મીલી લયેલી મીલી લયેલી—અહા.

(મરજાના મજનુકા, ગાના લયેલીકા)

મરસીયા

લયેલી— કયા કહું હાએ રન્જો મોહન હયે—હાયે મજનુ.
ખાક પર તેરા નાઝુક બદન હયે—હાયે મજનુ.
તેરી લયેલી ગરીબુલ વતન હયે,
બેકસી હાયે કયા બાલાપન હયે—હાયે મજનુ વાયે મજનુ.

હાયે સોતે હો કયું આંખે ખોલો—હાયે મજનુ.
લયેલી આઇ હયે કુચ મુંહસે બોલો—હાયે મજનુ.
છીદ ગયા તેરા કાંટોસે તન હયે,
હોંટ સુકે હયે નીલા બદન હયે—હાયે મજનુ વાયે મજનુ.
થી હવસ મુજકો મીલ બયેઠનેકી—હાયે મજનુ
અબ એ નઓબત હયે સર પીટનેકી—હાયે મજનુ.
કુમરીયે દીલ મેરા નારઝન હયે,
લાશે મજનુ પડી બેકફન હયે—વાયે મજનુ વાયે મજનુ.
છોડ લાશ કંહા તેરી જાઊં—હાયે મજનુ.
ફીર એ સુરત કંહા તેરી પાઊં—હાયે મજનુ.
અયે શરીફ અબ ન તાબે સુખન હયે,
સાત મજનુકે લયેલી દફન હયે—હાયે મજનુ વાયે મજનુ

(દીગર ગાયન)

બારામાસી—આસ મનકી રહી મનમાંરે—તર્જ
લયેલી—

ગમસે તેરે મરજાઊંગી પીયારે, જીના હયે અબ બેકારરે—ગમસે
આતશ ગમકી ભડકી હયે તનમે જલતી હયે મેરી જાનરે;
હાયે મેરે ઇશ્કમે મર ગયા તું, વસ્લકી થી અરમાનરે—ગમસે
આશકે સાદેક હોગા જહાંમે નામ તેરા મશહુરરે;
મજનુસે લયેલી કરે બેવફાઇ, હયે બાત અકલસે દુરરે—ગમસે
છોડ ઝહનમમે મુજકો કીયા તુ ખુલ્દમે જા **આરામરે**;
મરજાતી હું મંએ માર યે ખન્જર દોનોંકા હોનેક નામરે—ગમ

(મરજાના ખંજર મારકર લયેલી દીલફીગારકા)

તમ્મત તમામ શુદ કારે મન નીઝામ શુદ,
દીગર કસે દાવા કુનદ ગુલામ શુદ;

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કુંપનીએ પ્રગટ કરેલાં પુસ્તકો.

શાળોપયોગી પુસ્તકો.	રૂ.	આ.	પૈ
સેન્ડફર્ડ મર્ટનના મિનીંગ (૧૫૦ પાનાના) ...	૦	૧૨	૦
રૉયલ સ્કુલ પ્રાઇમરના મિનિંગ	૦	૪	૦
રૉયલ રીડર નં૦ ૧ લાના મિનિંગ	૦	૬	૦
રૉયલ રીડર નં૦ ૨ જાના મિનિંગ	૦	૮	૦
રૉયલ રીડર નં૦ ૩ જાના મિનિંગ	૦	૧૦	૦
રૉયલ રીડર નં ૪ થાના મિનિંગ	૦	૧૦	૦
રૉયલ રીડર નં ૫ માના મિનિંગ	૦	૧૨	૦
હાવર્ડ કૃત પ્રાઇમરના મિનિંગ (મોટા)... ...	૦	૪	૦
હાવર્ડ કૃત અંગ્રેજી બીજી ચોપડીના મિનિંગ ...	૦	૬	૦
ફારસી આમાદાન નામાનો અં૦ ગુ૦ તરજુમો ...	૦	૨	૦
શાળોપયોગી કોષ્ટકો	૦	૧	૦
ન્યુ રૉયલ નંબર ૧ લાના મિનિંગ	૦	૬	૦
ન્યુ રૉયલ નંબર ૨ જાના મિનિંગ	૦	૮	૦
ન્યુ રૉયલ નંબર ૩ જાના મિનિંગ	૦	૧૧	૦
ન્યુ રૉયલ પ્રાઇમરના મિનિંગ	૦	૩	૦
શૉર્ટસૅન્ટૅન્સીસ (ઇંગ્લીશ અને ગુજરાતી) ...	૦	૨	૦
બાળમિત્રના મિનિંગ	૦	૩	૦
બાળચિત્ર પોથી અથવા ગુજરાતી પેહેલી ચોપડી...	૦	૧	૦
Copious notes on Vicar of Wakefield.	0	12	0

વારતાઓના પુસ્તકો.

ગીરધર કૃત રામાયણ	૨	૮	૦
જાળંધર આખ્યાન	૧	૮	૦
મૃદાલસા આખ્યાન	૦	૮	૦
સ્ત્રી વિલાસ ગરબાવળી	૦	૮	૦
દલપત અને ધનપાળની વાર્તા	૦	૨	૦
સજ્જનતા મેળવવાના સાધન	૦	૨	૦
પાર્વતી લક્ષ્મીજીનો સંવાદ	૦	૧	૦
ફીડલ શીખવાની ચોપડી	૦	૮	૦
ક્રીકેટ ગાઇડ	૦	૧	૦
દરેક માણસ જાતે વૈદ	૧	૦	૦
કલગી ગાયન સંગ્રહ	૦	૧૨	૦
સુ ખાની વારતા	૦	૧૨	૦
અભીમન્યુનો ચક્રાવો	૦	૮	૦

ઉરદુ હરફમાં છાપેલાં પુસ્તકો.

તોહફએ દીલપઝીર (બનજારા)	૦	૧	૦
ગુલશને બાહાર અફઝા (ઉર્દૂ નયા ઇન્દર સભા)	૦	૨	૬
નકશે સુલેમાની	૦	૨	૬
અન્જામે સખાવત (ઉર્દૂ બાદશાહે ખોદાદોસ્ત)	૦	૫	૦
અલીબાબા અને ચાલીસ ચોર	૦	૩	૦
ગુલશને બેદાદ (ઉર્દૂ શીરીં ફરહાદ)	૦	૩	૦
ગુલશને બેખાર (ઉર્દૂ બુલબુલે બીમાર)	૦	૩	૦
લયેલી મજનુ	૦	૨	૦
નયરંગે ઇશ્ક	૦	૪	૦
હાદે દરિઆ (ઉર્દૂ બાદશાહ ખુદાદાદ)	૦	૩	૬
નતીજએ અસ્મત	૦	૩	૦
ગુલફશાને બેનઝીર (દરેક ભાગના)	૦	૪	૩
અકસીરે આઝમ (ઉર્દૂ તીલસ્માતે સુલેમાની)	૦	૪	૦

ગુલેબકાવલી નાચ	૦	૪	૦
હાતમતાઇ નાટક	૦	૪	૦
જુલ્મે અઝલમ	૦	૪	૦
શીતેગાનમ	૦	૪	૦
મજમુએ રીવાયાત...	૦	૪	૦
મોહમુદશાહ ગઝનવી	૦	૪	૦
ફરેબે શીલ્ના (ચાહતે ઝર)	૦	૪	૦
સીતમે હામાને	૦	૪	૦
ખુન આશક જાંબાઝ	૦	૪	૦
ફસાને અજાયેબ	૦	૪	૦

નાટકનાં પુસ્તકો.

	રૂ.	આ.	પૈ.
ગુલશને બેખાર ઉર્દૂ તમાશાહાએ પુરબહાર (કે જેની અંદર ૯ ઉર્દુ ખેલો, બે જલસા, બંદગીઓ, બન્જારાના ગાયનો, તથા મુજરાઓમાં ગવાતી ૧૫૦ ગજલોનો સંગ્રહ કર્યોછે	૧	૪	૦
ચંદ્રસેન ને ચંદ્રપ્રભા નાટક	૦	૬	૦
બંદા દુઃખદર્શક	૦	૬	૦
છેલ સેલાણી અને વિક્રમ ચરીત્ર નાટક	૦	૬	૦
તમાશાએ નતિજએ અસ્મત	૦	૬	૦
અન્જામે સખાવત (ઉર્દૂ બદશાહે ખોદાદોસ્ત) ...	૦	૫	૦
ચંદન મલ્યાગરી નાટક (પાંચમી આવૃત્તિ) ...	૦	૪	૦
તમાશાએ ચાંદબી	૦	૪	૦
મક્રેઝના (ઉર્દૂ અફ્સરે ચરત્તર)	૦	૪	૦
ગુલશને બેદાદ (ઉર્દૂ શીરીં ફરહાદ)	૦	૪	૦
તોહફએ દીલકોશા (ઉર્દૂ નઈ ઇન્દરસભા) ...	૦	૩	૦
સોબતે અસર અથવા મોહન દુઃખદર્શક ...	૦	૩	૦
નયરંગે ઇશ્ક	૦	૪	૦
નકશે સુલેમાનીનો ઉરદુ ખેલ	૦	૩	૦

ગુલશને બાહાર અફ્રુઆ (ઉર્ફે નઇ ઈન્દર સભા)	૦	૨	૦
ગુન્ચએ ઇશ્ક (ઉર્ફે સાનીએ બકાવલી)	૦	૪	૦
અન્જામે સુખન (ઉર્ફે તીરીયા ચરત્તાર)	૦	૩	૦
ગુલશને બેખાર (ઉર્ફે ફુલબુલે બીમાર.)	૦	૩	૦
અલીબાબા ચાલીસ ચોર...	૦	૩	૦
દાદે દરિયા (ઉર્ફે બાદશાહ ખુદાદાદ) ...	૦	૪	૦
ઉર્ક નવ બહાર (ઉર્ફે ચંદ્રબદન મોહીયાર)	૦	૨	૦
નંદરાજા અને સતિ સુલોચનાના ગાયનો	૦	૨	૦
લયેલી મજનુ	૦	૨	૦
ધ્રુવ અખ્યાનના ખેલમાં ગવાતાં ગાયનો	૦	૧	૬
રસીકાનો અતિ રમુજી ફારસ ...	૦	૧	૦
સવાઇ ઠગનો ફારસ.	૦	૧	૬
ચાલાક શકરબી તથા ગુરૂજીની ગડબડનો ફારસ.	૦	૧	૩
શ્રીકૃષ્ણવીલાસ ગાયન	૦	૨	૦
મોતીશા અને દાહી વહુંનો ફારસ	૦	૨	૦
જલસએ સનોબર ...	૦	૩	૦
અકસીરે આઝમ ઉર્ફે તીલસ્માતે સુલેમાની	૦	૧	૬

બીજા નાટકનાં તથા પરચુરણ પુસ્તકો.	રૂ.	આ.	પૈ.
હિંદુસ્તાની નાયન સંગ્રહ ભાગ ૧, ૨, ૩, દરેકનો ...	૧	૦	૦
સીતમે હામાન ઉર્ફે ફરેબે અંજાજીલ	૦	૮	૦
અંજામે ફિલ્કત ઉર્ફે હુમાયન નાસીર	૦	૬	૦
જફાએ સીતમગર ...	૦	૬	૦
બેનજીર બદરેમુનીર ...	૦	૪	૦
પુરન ભગત	૦	૪	૦
ફસાનએ અજતએબ ...	૦	૮	૦
હાતમબીન તએ ઉર્ફે અકસરે સખાવત ...	૦	૬	૦
સએફુસ સુલેમાન ...	૦	૬	૦
તન્સાફે માહમુદશાહ ગજનવી...	૦	૮	૦
જુલ્મે અઝલમ ઉર્ફે જૈસ બો વૈસા લો ...	૦	૬	૦

સ્વદેશપ્રકાશ છાપખાનું, ગુલાલવાડી.

ગુલઝારે અસ્મત.

ઉર્ફે

નયે રંગે ઈશ્ક.

કીમ્મ ફક્ત ચાર આના.
